

عنوان مقاله:

اهمیت آموزش حفاظت فردی به پرستاران در حملات شیمیایی

محل انتشار:

مجله دانشکده پرستاری ارتش، دوره 14، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

منیره عبادی - مربی، ایران، تهران، دانشگاه علوم پزشکی آجا، دانشکده پرستاری

سیمین تاج شریفی فر - مربی، ایران، تهران، دانشگاه علوم پزشکی آجا، دانشکده پرستاری

آرمین زارعیان - استادیار، ایران، تهران، دانشگاه علوم پزشکی آجا، دانشکده پرستاری (گروه بهداشت جامعه)

خلاصه مقاله:

مقدمه: بررسی تاریخ جنگ های بشر خصوصا جنگ های اخیر، حکایت از آن دارد که بسیاری از کشورها به صورت پنهان و آشکار به سلاح های شیمیایی، میکروبی و هسته ای دسترسی دارند و حتی وجود کنوانسیون های بین المللی، هیچ گاه مانع استفاده دولت ها از اینگونه سلاح ها نشده است. جنگ شیمیایی عراق علیه ایران یکی از صفحات تاریک و سیاه گذشته نه چندان دور تاریخ بشری است که بی شک ایران را به صورت بزرگ ترین قربانی جنگ شیمیایی در جهان در آورده است. محافظت های فردی و جمعی اولین قدم دفاعی در برابر آلودگی با عوامل شیمیایی است. در این مقاله سعی می شود لزوم آموزش حفاظت فردی در پرستاران که اولین پاسخگوی بحران هستند بیان شود. مواد و روش ها: مقاله حاضر مقال های مروری است که از طریق مطالعات کتابخانه ای و جستجوی اینترنتی در داده پایگاه های Elsevier, Pro Quest, JAMA با کلید واژه (پرستار، حفاظت فردی، حمله شیمیایی) در سال های 2000 تا 2013 جمع آوری شده است. یافته ها: سلاح های شیمیایی ممکن است تلفات انبوهی در نیروهای آموزش ندیده و حفاظت نشده به وجود بیاورد. تجربه جنگ جهانی اول نشان داد که تعداد زیاد مصدومان اغلب در واحدهایی است که در مقابل جنگ شیمیایی بی تجربه و یا غافلگیر می شدند. ماسک محافظ، عمل حفاظت فردی را در مقابل عوامل شیمیایی گازی به طور کامل انجام می دهد و سربازانی که نمی توانستند به موقع از ماسک استفاده کنند یا کسانی که پس از حمله ماسک هایشان را زودتر از موعد برمی داشتند قربانیان شیمیایی بودند. در مواجهه با چنین تلفات انبوه، نیاز به برنامه ریزی دقیق و آموزش های لازم برای واحدهای پزشکی جهت فعالیت موثر لازم است. با برنامه ریزی کافی و آموزش، شرایط مصدومان اداره می گردد و مرگ و میر و معلولیت کاهش می یابد. بحث و نتیجه گیری: آمادگی پرستاران در شناخت حمله شیمیایی، محافظت فردی از خود و دیگر همکاران و توانایی آموزش حفاظت فردی به دیگر پرسنل ارتش، کارکنان پزشکی سایر ارگان ها و آحاد جامعه سهم بزرگی در اداره بحران خواهد داشت. ارتقاء عملکرد حفاظت فردی در این گروه، علاوه بر کاهش تلفات انسانی و اتلاف منابع، از فشار روانی چنین حملاتی بر جامعه که گاهی شدیدتر از عوارض جسمی است می کاهد. کاهش فشار روانی هم موجب افزایش قدرت تصمیم گیری و مدیریت مناسب حادثه شده و امکان ارایه بهتر خدمات به مصدومین را فراهم می کند و بازگشت جامعه به شرایط متعادل را سرعت بخشی می کند

کلمات کلیدی:

پرستار، حفاظت فردی، حمله شیمیایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/898687>

